

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

A Curriculum Evaluation of Master of Arts in Educational Psychology and Guidance Program, Faculty of Education, Kasetsart University

จิตตินันท์ บุญสธิกรกุล¹ มนัสนันท์ หัตถศักดิ์² ปวีณา อ่อนใจเอื้อ² กรกฏา นักร้อง³

มฤษฎ์ แก้วจินดา⁴ วรางคณา โสมะนันท์²

Jittinun Boonsathirakul¹, Manasanan Hatthasak², Paweena Onjai-uea², Karakada Nugkim³

Marid Kaewchinda⁴ and Varangkana Somanandana²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 7 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (6) ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ทางจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนวในการปฏิบัติงาน และ (7) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานด้านการศึกษาและการแนะแนว การปฏิบัติงาน 2) ประเมินความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อหลักสูตร และ 3) ประเมินความพึงพอใจของมหาบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ใช้มหาบัณฑิต จำนวน 19 คน นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตร จำนวน 13 คน และ มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร พ.ศ. 2560 จำนวน 28 คน เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึก การตรวจเอกสาร แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิต และแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตและมหาบัณฑิต การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 1) ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า 1.1) ผู้ใช้มหาบัณฑิตของสาขาวิชาในช่วงปี 2558-2561 มีค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.15-4.77 1.2) มหาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อ หลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.18-4.77 และ 1.3) นิสิตมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวอยู่ในระดับมาก 2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า 2.1) เหตุผลที่มหาบัณฑิตเลือกศึกษาต่อในสาขา เนื่องจากสาขา มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ เน้นการปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้ จัดการเรียนการสอนและช่วยเหลือเด็กนักเรียนได้จริง 2.2) ผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นว่าทางด้านวิชาการ บัณฑิตควรมีความรู้ ด้านการเปลี่ยนแปลงการปฏิรูปการศึกษา เข้าใจพฤติกรรมมนุษย์และสามารถหาสาเหตุซึ่งนำไปสู่การแก้ปัญหาได้

คำสำคัญ : การประเมินหลักสูตร ความพึงพอใจ จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

¹รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, Associate Professor Dr., Master of Arts Program in Educational Psychology and Guidance The Faculty of Education, Kasetsart University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, Assistant Professor Dr., Master of Arts Program in Educational Psychology and Guidance The Faculty of Education, Kasetsart University

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, Assistant Professor, Master of Arts Program in Educational Psychology and Guidance The Faculty of Education, Kasetsart University

⁴อาจารย์ ดร. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, Lecturer Dr., Master of Arts Program in Educational Psychology and Guidance The Faculty of Education, Kasetsart University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: วรางคณา โสมะนันท์, varangchan@hotmail.com

รับเมื่อ 22 ตุลาคม 2563 แก้ไข 20 มกราคม 2564 เผยแพร่ 30 เมษายน 2564

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to evaluate employers' satisfactions on Master of Arts in Educational Psychology and Guidance program, Faculty of Education, Kasetsart University, revised version 2017 in 7 areas which were (1) morality and ethics, (2) knowledge, (3) intellectual skills, (4) interpersonal skills and responsibility, (5) numerical analysis, communication and use of information technology, (6) application of knowledge in educational psychology and guidance in practice, and (7) moral, ethical, and ethical practices in education and work guidance, 2) to evaluate students' satisfaction towards the curriculum, and 3) to evaluate graduated students' satisfaction towards the curriculum. The target groups used in this research were 19 employers of former students, 13 current students in the program, and 28 former students who graduated from Master's degree program in academic year 2017. Research instruments were an interview form, a documental record, an employers' satisfaction questionnaire, a current students' satisfaction questionnaire, and a former students' satisfaction questionnaire. Research data were analyzed by using percentile, mean, and content analysis.

The research results were divided into 2 parts: 1) The quantitative data reviewed that 1.1) The employers of the Master's program during 2015–2018 reported that the employers satisfaction overall means were at a high level and the highest level (Range between 4.15–4.77), 1.2) the graduates satisfied towards Master of Arts in Educational Psychology and Guidance program at a high level and the highest level (Range between 4.18–4.77), 1.3) the students satisfied towards Master of Arts in Educational Psychology and Guidance program at a high level. 2) The qualitative data reviewed that 2.1) the reasons that the graduated students decided to pursuit their studies at the program were a well-established reputation, emphasizing the practical practicum that could be applied to instruct in schools and to help students, 2.2) the employers suggested that in the academic dimension, the graduated students should have knowledge about the educational reform, understanding of human's behaviors and the ability to find the causes that lead to solutions.

Keywords : Curriculum, Evaluation, Satisfaction

ภูมิหลัง

ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว เป็นภาควิชาหนึ่งในภาควิชาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว โดยได้รับความเห็นชอบจากทบวงมหาวิทยาลัยเมื่อเดือนมิถุนายน 2520 และเริ่มดำเนินการสอนในปี พ.ศ. 2520 เป็นต้นมา (ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, 2563, หน้า 1) ตลอดระยะเวลาของการดำเนินการเรียนการสอนในหลักสูตรสาขาวิชาดังกล่าว ภาควิชาตระหนักถึงความสำคัญและจำเป็นในการปรับหลักสูตรให้เหมาะสม ทันสมัยสอดคล้องกับสภาวะต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ภาควิชาฯ ได้มีการปรับหลักสูตร

ในครั้งแรกในปี พ.ศ. 2537 ครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2550 ครั้งที่ 3 ในปี พ.ศ. 2555 และครั้งที่ 4 ในปี พ.ศ. 2560 โดยหลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวมีความสำคัญคือ เป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือพัฒนาบุคคล เพื่อให้บุคคลรู้จักที่จะช่วยเหลือตนเองได้ จึงจำเป็นที่ผู้ที่เรียนจะต้องมีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ประกอบกับงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของบุคคล ซึ่งต้องกระทำด้วยความระมัดระวังและยึดหลักตามคุณธรรมเป็นสำคัญ อีกทั้งต้องมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยกระบวนการวิจัยและการค้นคว้าด้วยตนเอง

หลักสูตรฉบับปรับปรุงดังกล่าวได้ดำเนินการใช้มาจนถึงปัจจุบันและใกล้เคียงวาระตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548” ที่กำหนดให้ทุกหลักสูตรมีการประเมินหลักสูตรเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ, 2548, หน้า 12) การประเมินหลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นกระบวนการในการพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรว่า หลักสูตรนั้น ๆ มีประสิทธิภาพมากแค่ไหน เมื่อนำไปใช้แล้วบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือมีอะไรต้องแก้ไขอย่างไร ผลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนของสังคมเพียงใด ควรจะใช้ต่อไปหรือควรแก้ไขในส่วนใด ประกอบกับการประกันคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 6 มาตรฐานและระบบประกันคุณภาพ การศึกษา มาตรา 47 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 17) กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับกระทรวงศึกษาธิการ จึงจัดทำกรอบคุณวุฒิมาตรฐานระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับ คุณวุฒิและสาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการจัดทำมาตรฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน ในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ ตามประกาศมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อ 4.2 และข้อ 6 คือ คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา ต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการ อุดมศึกษากำหนดและต้องครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552, หน้า 6)

ทั้งนี้ หลักสูตรฯ ได้ศึกษาเพิ่มเติมอีก 2 ด้านเกี่ยวกับคุณภาพ ที่เกี่ยวข้องกับมหาบัณฑิตในสาขาจิตวิทยาการศึกษาและการ แนะแนว ได้แก่ 6) ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ด้านจิตวิทยา การศึกษาและการแนะแนวในการปฏิบัติงาน และ 7) ด้านคุณธรรม

จริยธรรม และจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานด้านการศึกษา และการแนะแนวปฏิบัติงาน

จากเหตุผลดังกล่าวสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการ แนะแนวได้ใช้หลักสูตรฉบับปัจจุบันมาตั้งแต่ปี 2560 จึงได้ทำการประเมินหลักสูตรและติดตามผลผลิตของหลักสูตร อย่างเป็นระบบว่า หลักสูตรมีประสิทธิภาพสามารถหาบัณฑิต ได้ตรงตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่ควรปรับปรุง ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ใช้ มหาบัณฑิตที่จบการศึกษาจากหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ผู้ที่กำลังศึกษาใน หลักสูตร ในด้านความสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติปี พ.ศ. 2552

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตที่มีต่อ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 ใน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ 5) ด้านการ วิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 6) ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ด้านจิตวิทยาการศึกษาและการ แนะแนวในการปฏิบัติงาน และ 7) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานด้านการศึกษาและการแนะ แนวปฏิบัติงาน
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อหลักสูตร
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของมหาบัณฑิตที่มีต่อ หลักสูตร

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ใช้มหาบัณฑิต จำนวน 19 คน นิสิตที่กำลังศึกษาใน หลักสูตร จำนวน 13 คน และมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในหลักสูตร พ.ศ. 2560 จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกการตรวจเอกสาร แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้มหำบัณฑิต และแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตและมหำบัณฑิต โดยเครื่องมือวิจัยทั้งหมดผ่านการตรวจสอบโดยคณะกรรมการในหลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ส่งแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลจากผู้ใช้มหำบัณฑิต

1.2 ส่งแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลจากมหำบัณฑิตที่จบการศึกษาไปแล้วและนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์

2.1 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ใช้บัณฑิต ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว และตัวแทนผู้ใช้มหำบัณฑิตของสาขาวิชา

2.2 ดำเนินการสัมภาษณ์ โดยใช้แนวคำถามจากแบบสัมภาษณ์

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

1. ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้ใช้มหำบัณฑิตต่อมหำบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวที่จบการศึกษาในปีการศึกษา 2558-2561

ผู้ใช้มหำบัณฑิตของสาขาวิชาที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 19 คน แบ่งเป็นเพศชาย 11 คน (ร้อยละ 57.89) เพศหญิง 8 คน (ร้อยละ 42.11) แบ่งเป็นผู้ใช้มหำบัณฑิตในหน่วยงานรัฐ 15 คน (ร้อยละ 78.95) และผู้ใช้มหำบัณฑิตในหน่วยงานอื่น ๆ 4 คน (ร้อยละ 21.05) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้ใช้มหำบัณฑิตต่อมหำบัณฑิตสาขาวิชา

การศึกษาและการแนะแนวที่จบการศึกษาในปีการศึกษา 2558-2561 ที่ได้จากแบบสอบถาม ดังตาราง 1

ตาราง 1 ความพึงพอใจในภาพรวมของผู้ใช้มหำบัณฑิตที่มีต่อมหำบัณฑิต

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย				ค่าเฉลี่ย (รวม)	ระดับความพึงพอใจ
	2558	2559	2560	2561		
1	4.44	4.79	4.83	5.00	4.77	มากที่สุด
2	4.60	4.35	4.75	4.75	4.61	มากที่สุด
3	4.40	4.27	4.71	4.50	4.47	มาก
4	4.52	4.71	4.77	5.00	4.75	มากที่สุด
5	4.00	4.03	4.33	4.25	4.15	มาก
6	4.60	4.41	4.81	5.00	4.70	มากที่สุด
7	4.45	4.60	4.86	4.75	4.67	มากที่สุด

หมายเหตุ

ประเด็น 1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ประเด็น 2 ด้านความรู้

ประเด็น 3 ด้านทักษะทางปัญญา

ประเด็น 4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ

ประเด็น 5 ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเด็น 6 ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวในการปฏิบัติงาน

ประเด็น 7 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานด้านการศึกษาและการแนะแนวปฏิบัติงาน

จากตาราง 1 พบว่า ในช่วงปี 2558-2561 ผู้ใช้มหำบัณฑิตมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.15-4.77 และระดับความพึงพอใจทั้ง 7 ด้าน สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ลำดับที่ 2 คือ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ลำดับที่ 3 ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คือ ลำดับที่ 4 คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานด้านการศึกษาและการแนะแนวปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.67 ลำดับที่ 5 คือ ด้านความรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ลำดับที่ 6 คือ ทักษะทางปัญญาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ลำดับที่ 7 คือ ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของมหาบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง จำนวน 21 คน (ร้อยละ 75.00) เพศชายจำนวน 7 คน (ร้อยละ 25.00) ปีที่จบการศึกษา 2558 จำนวน 10 คน (ร้อยละ 35.71) ปี 2559 จำนวน 9 คน (ร้อยละ 32.14) ปี 2560 จำนวน 7 คน (ร้อยละ 25.00) ปี 2561 จำนวน 2 คน (ร้อยละ 7.15) เป็นนิสิตหลักสูตรภาคพิเศษ จำนวน 17 คน (ร้อยละ 60.71) ภาคปกติ จำนวน 11 คน (ร้อยละ 39.29) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของมหาบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวที่ได้จากแบบสอบถาม ดังตาราง 2

ตาราง 2 ความพึงพอใจของมหาบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย				ค่าเฉลี่ย (รวม)	ระดับความพึงพอใจ
	2558	2559	2560	2561		
1	4.75	4.50	4.44	5.00	4.67	มากที่สุด
2	5.00	4.64	4.44	5.00	4.77	มากที่สุด
3	4.5	4.71	4.44	5.00	4.66	มากที่สุด
4	4.75	4.64	4.11	5.00	4.63	มากที่สุด
5	4.75	4.86	4.44	5.00	4.76	มากที่สุด
6	4.25	4.86	4.00	5.00	4.53	มากที่สุด
7	4.75	4.50	4.00	4.50	4.44	มาก
8	4.50	4.42	4.00	4.50	4.36	มาก
9	4.75	4.50	3.88	5.00	4.53	มากที่สุด
10	4.25	4.64	4.44	5.00	4.58	มากที่สุด
11	4.75	3.93	3.55	4.50	4.18	มาก
12	4.50	4.50	4.00	5.00	4.50	มาก

หมายเหตุ

ประเด็น 1 หลักสูตรมีความชัดเจนและสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียน

ประเด็น 2 การมีกำหนดแผนการเรียนการสอน (Course syllabus) อย่างเป็นระบบชัดเจน

ประเด็น 3 การกำหนดรายวิชาและหน่วยกิตแต่ละภาคเรียนเหมาะสม

ประเด็น 4 เนื้อหารายวิชาแต่ละวิชามีความชัดเจน

ประเด็น 5 การจัดอาจารย์ผู้สอนได้เหมาะสมกับรายวิชา

ประเด็น 6 ความรู้ที่ได้รับเพียงพอต่อการนำไปใช้

ประเด็น 7 นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน

ประเด็น 8 มีการจัดสัมมนาทางวิชาการเพื่อเสริมความรู้

ประเด็น 9 การมอบหมายงานเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา

ประเด็น 10 การวัดผลการเรียนรู้มีมาตรฐานและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา

ประเด็น 11 มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การศึกษาดูงานนอกสถานที่

ประเด็น 12 การส่งเสริมให้เกิดการอภิปรายทางวิชาการร่วมกัน

จากตาราง 2 พบว่า ในช่วงปี 2558-2561 มหาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.18-4.77 โดยสามารถเรียงลำดับในแต่ละประเด็นได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ มีกำหนดแผนการเรียนการสอน อย่างเป็นระบบชัดเจนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ลำดับที่ 2 คือ การจัดอาจารย์ผู้สอนได้เหมาะสมกับรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ลำดับที่ 3 คือ หลักสูตรมีความชัดเจนและสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ลำดับที่ 4 คือ การกำหนดรายวิชาและหน่วยกิตแต่ละภาคเรียนเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ลำดับที่ 5 คือ เนื้อหารายวิชาแต่ละวิชามีความชัดเจนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ลำดับที่ 6 คือ การวัดผลการเรียนรู้มีมาตรฐานและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ลำดับที่ 7 คือ การมอบหมายงานเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา และความรู้ที่ได้รับเพียงพอต่อการนำไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ลำดับที่ 8 คือ การส่งเสริมให้เกิดการอภิปรายทางวิชาการร่วมกันอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ลำดับที่ 9 คือ นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44

ลำดับที่ 10 คือ มีการจัดสัมมนาทางวิชาการเพื่อเสริมความรู้ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ลำดับที่ 11 คือ มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การศึกษาดูงานนอกสถานที่ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อหลักสูตร สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว นิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 13 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 9 คน (ร้อยละ 69.23) เพศชายจำนวน 4 คน (ร้อยละ 30.77) นิสิตหลักสูตรภาคพิเศษ 8 คน (ร้อยละ 61.53) ภาคปกติ 5 คน (ร้อยละ 38.47) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อหลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ที่ได้จากแบบสอบถาม ดังตาราง 3

ตาราง 3 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อหลักสูตรสาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. หลักสูตรมีความชัดเจนและสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียน	4.42	มาก
2. มีการกำหนดแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบชัดเจน	4.50	มาก
3. การกำหนดรายวิชาและหน่วยกิตแต่ละภาคเรียนเหมาะสม	4.08	มาก
4. เนื้อหารายวิชาแต่ละวิชามีความชัดเจน	4.08	มาก
5. จัดอาจารย์ผู้สอนได้เหมาะสมกับรายวิชา	4.25	มาก
6. ความรู้ที่ได้รับเพียงพอต่อการนำไปใช้	4.42	มาก
7. นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.67	มาก
8. มีการจัดสัมมนาทางวิชาการเพื่อเสริมความรู้	4.08	มาก
9. การมอบหมายงานเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา	3.75	มาก
10. การวัดผลการเรียนรู้มีมาตรฐานและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา	4.00	มาก
11. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การศึกษาดูงานนอกสถานที่	4.08	มาก
12. การส่งเสริมให้เกิดการอภิปรายทางวิชาการร่วมกัน	4.33	มาก

จากตาราง 3 พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อหลักสูตร สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวในทุกประเด็น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67-4.50 ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ลำดับที่ 1 มีการกำหนดแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบชัดเจน (ค่าเฉลี่ย 4.50) ลำดับที่ 2 มี 2 ประเด็น (ค่าเฉลี่ย 4.42) คือ 1) หลักสูตรมีความชัดเจนและสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียน และ 2) ความรู้ที่ได้รับเพียงพอต่อการนำไปใช้ ลำดับที่ 3 การส่งเสริมให้เกิดการอภิปรายทางวิชาการร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย 4.33) ลำดับที่ 4 จัดอาจารย์ผู้สอนได้เหมาะสมกับรายวิชา (ค่าเฉลี่ย 4.25) ลำดับที่ 5 มี 4 ประเด็น (ค่าเฉลี่ย 4.08) คือ 1) การกำหนดรายวิชาและหน่วยกิต แต่ละภาคเรียนเหมาะสม 2) เนื้อหารายวิชาแต่ละวิชามีความชัดเจน 3) มีการจัดสัมมนาทางวิชาการเพื่อเสริมความรู้ และ 4) มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การศึกษาดูงานนอกสถานที่ ลำดับที่ 6 การวัดผลการเรียนรู้มีมาตรฐานและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา (ค่าเฉลี่ย 4.00) ลำดับที่ 7 การมอบหมายงานเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา (ค่าเฉลี่ย 3.75) ลำดับที่ 8 นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย 3.67)

4. ข้อคิดเห็นจากผู้ใช้บัณฑิตและมหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ได้จากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ผู้ใช้บัณฑิตและมหาบัณฑิต สาขา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว เกี่ยวกับหลักสูตรฯ พบข้อคิดเห็นสำคัญที่นำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร ดังนี้

4.1 หลักสูตรมีการจัดเรียนการสอนที่เน้นปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนและช่วยเหลือนักเรียนได้จริง

4.2 การเรียนในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษาทำให้ได้ฝึกปฏิบัติจริง ทำให้เกิดความมั่นใจในการนำไปใช้ อย่างไรก็ตามควรมีการเพิ่มชั่วโมงของการฝึกปฏิบัติในส่วนของรายวิชา จิตวิทยาการศึกษา

4.3 หลักสูตรฯ มีการจัดตั้งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอทั้งด้านสถานที่ ห้องปฏิบัติการ ห้องประชุม ห้องพักนิสิต รวมถึงการแนะนำแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

4.4 ศิษย์เก่ามีความเห็นว่า รายวิชาทุกรายวิชาเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายวิชาจิตวิทยาการศึกษา สัมมนา การฝึกงาน ส่วนรายวิชาที่ควรเพิ่ม คือ รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการจัดการปัญหา และความคิดสร้างสรรค์ หรือฝึกการฝึกปฏิบัติงานในหน่วยงานที่มีความหลากหลาย นอกจากสถานศึกษา เช่น สถานพยาบาล รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมให้นิสิตได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก

4.5 ทักษะและความสามารถอื่น ๆ ที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้รายวิชาแนะนำให้กับผู้เรียน ทักษะในการวิเคราะห์ผู้เรียน รวมทั้งความสามารถในการออกแบบนวัตกรรมทางด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

4.6 ควรมีการเพิ่มการศึกษาดูงานนอกสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว เพิ่มประสบการณ์และส่งเสริมประสิทธิภาพของมหาบัณฑิต

4.7 ควรมีการเพิ่มการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นิสิตมีเจตคติเชิงบวกต่อผู้เรียน

อภิปรายผล

การอภิปรายผลในครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งประเด็นในการอภิปรายผลออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว อภิปรายผลไว้ดังนี้

ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อมหาบัณฑิตสาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวที่ได้จากแบบสอบถามพบว่า ในช่วงปี 2558-2561 ผู้ใช้มหาบัณฑิตมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.15-4.77 และระดับความพึงพอใจทั้ง 7 ด้านสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 เนื่องจากหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวได้มีการจัดการเรียนการสอนโดยการสอดแทรก และปลูกฝังหลักคุณธรรม จริยธรรมในทุกรายวิชาของหลักสูตร โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณลักษณะของผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงานทางด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว เช่น การเป็น

นักแนะแนวที่ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนวที่ดี บทบาทของการเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดีโดยยึดจรรยาบรรณของนักจิตวิทยาให้คำปรึกษา การเป็นผู้จัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนและสังคม รวมถึงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงานให้แก่บัณฑิตในสาขาวิชา ทั้งการปลูกฝังและพัฒนาในรายวิชาของหลักสูตร รวมถึงการส่งเสริมให้นิสิตได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ช่วยในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และการทำประโยชน์เพื่อส่วนร่วม

ลำดับที่ 2 คือ ด้านด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 เนื่องจากหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวมีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นิสิตได้ทำงานร่วมกัน ทั้งการทำงานร่วมกับอาจารย์ผู้สอนและกับนิสิตที่เรียนร่วมกัน รวมถึงการทำงานร่วมกับบุคคลภายนอกที่มาใช้บริการในการฝึกงานทางด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ซึ่งทั้งการจัดการศึกษาในในห้องเรียน นอกห้องเรียน และการฝึกปฏิบัติงานทางจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวนั้น เป็นการเสริมสร้างทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อเพิ่มประสบการณ์ให้พร้อมต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

ลำดับที่ 3 ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 เนื่องจากหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวได้มีการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนการสอนทั้งการบรรยาย การลงมือปฏิบัติจากสถานการณ์จำลอง การฝึกแก้ไขปัญหาจากกรณีศึกษา และการฝึกปฏิบัติงานทางจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวจากหน่วยงานที่มีศักยภาพที่สามารถถ่ายทอด เสริมสร้าง และประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่ได้สั่งสมมาเพื่อให้นิสิตเกิดทักษะและความมั่นใจในการนำองค์ความรู้ไปใช้จริงในการปฏิบัติงานในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลำดับที่ 4 คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานด้านการศึกษาและการแนะแนวปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 เนื่องจากหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวได้มีการจัดการเรียนการสอนโดยการสอดแทรก และปลูกฝังหลักคุณธรรม จริยธรรมในรายวิชาพุทธจิตวิทยาเพื่อการศึกษา พลวัตในการแนะแนว ทฤษฎีและเทคนิคในการให้คำปรึกษาในสถานศึกษา เป็นต้น

ซึ่งเป็นรายวิชาที่เสริมสร้างให้เกิดความรู้ควบคู่กับคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพให้กับนิสิต เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต

ลำดับที่ 5 คือ ด้านความรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 เนื่องจากหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนวมีการจัดการศึกษาที่ครอบคลุมเนื้อหา ทั้งทางด้านจิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยา การแนะแนว และ จิตวิทยาการให้การปรึกษา นิสิตในสาขาวิชาได้มีโอกาส ในการฝึกปฏิบัติงานทางด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว อย่างเต็มรูปแบบในสถานศึกษาที่มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพ ในการฝึกงาน และยังมีโครงการศึกษาดูงานในสถานศึกษา ในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานและในระดับอุดมศึกษาที่มี ประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้มหาบัณฑิตในสาขาวิชา มีความรู้ ที่ครอบคลุมและลึกซึ้ง รวมถึงมีทักษะและความสามารถในการ ปฏิบัติงานทางด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

ลำดับที่ 6 คือ ทักษะทางปัญญาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 เนื่องจากหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนวมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการฝึกงานที่ส่งเสริมให้นิสิตได้พัฒนาคุณลักษณะของการเป็น ผู้นำ เช่น ในรายวิชาต่าง ๆ นิสิตได้มีโอกาสในการทำงานร่วมกัน โดยการนำเสนอแนวคิดที่ตนเองสนใจต่อนิสิตที่เรียนร่วมกัน รวมถึงในการจัดโครงการสัมมนา นิสิตมีการแบ่งงานในการเป็นผู้นำในด้านที่ตนเองมีความสามารถ และในการฝึกงาน นิสิตได้มีการพัฒนาความเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมและโครงการ ต่าง ๆ ให้กับนักเรียนและนิสิตที่สนใจ

ลำดับที่ 7 คือ ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.15 เนื่องมาจากหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวได้ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอน ที่เปิดโอกาสให้นิสิตได้มีโอกาสในการสื่อสารร่วมกันในประเด็น ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสาขาวิชา ทั้งในช่วงของการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา เช่น การอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้สอน และผู้เรียนร่วมกัน และการส่งเสริมให้นิสิตได้พัฒนาตนเอง ในด้านความสามารถในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง กับสาขาวิชาชีพ โดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสื่อสาร กับผู้รับคำปรึกษาในกระบวนการฝึกให้การปรึกษา การประสานงาน กับนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษาในกระบวนการฝึกงาน เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้นิสิตและมหาบัณฑิตในสาขาวิชาได้พัฒนา

ตนเองในด้านการสื่อสารเพื่อการทำงานในวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ ประกอบกับหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวได้ ให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีทางการศึกษา เช่น โปรแกรมช่วยสอนออนไลน์ กระดานอัจฉริยะ เป็นต้น มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและเปิดโอกาส ให้นิสิตได้ลงมือปฏิบัติจริงในการนำเอาเทคโนโลยีต่าง ๆ มา ช่วยสนับสนุนการเรียน การใช้ในการฝึกปฏิบัติงาน จึงทำให้นิสิตเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในการใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่มาช่วยในการทำงานในวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การศึกษาความพึงพอใจของนิสิตและมหาบัณฑิต ที่มีต่อหลักสูตรสาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว พบว่าประเด็นที่นิสิตและมหาบัณฑิตมีระดับความพึงพอใจ ในทุกประเด็นอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.15 ถึง 4.77 เนื่องจากสาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มีการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและชัดเจน โดยมีการกำหนดแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบชัดเจน ในการจัดอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาได้มีการพิจารณาถึง ความเหมาะสมในด้านความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้สอนกับ รายวิชา และในการจัดการเรียนการสอนได้คำนึงถึงความชัดเจน ของเนื้อหา การประเมินผล และการพัฒนาทั้งทางด้านความรู้ คุณธรรม และทักษะของผู้เรียน โดยผ่านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เช่น การอภิปรายทางวิชาการ การจัดงานสัมมนา การฝึกปฏิบัติงานทางด้านจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงหลักสูตร

จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ใช้บัณฑิตและ มหาบัณฑิต พบข้อมูลที่น่าไปสู่การปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร ประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. หลักสูตรฯ ควรมีการจัดรายวิชาให้นิสิตได้มีการฝึก ปฏิบัติอย่างเข้มข้น และควรให้นิสิตได้ฝึกปฏิบัติงานที่ นอกเหนือจากบริบทสถานศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมไปสู่ การปฏิบัติงานในวิชาชีพ

2. หลักสูตรฯ ควรมีการเพิ่มการศึกษานอกสถานที่ เพื่อให้นิสิตได้รับประสบการณ์จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ งาน ที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวมากยิ่งขึ้น

3. หลักสูตรฯ ควรมีการออกแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้รายวิชาแนะแนวให้กับผู้เรียน ทักษะในการวิเคราะห์ผู้เรียน รวมทั้งความสามารถในการออกแบบนวัตกรรมทางด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

4. หลักสูตรควรเพิ่มรายวิชาที่รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการจัดการปัญหาและความคิดสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548,” ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 122 ตอนพิเศษ 39 ง. หน้า 23. 21 กุมภาพันธ์ 2548.
- ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. (2563). คู่มือปฐมนิเทศนิสิตใหม่ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. เข้าถึงได้จาก <https://www.acad.nu.ac.th> 5 ตุลาคม 2563.